

[Helge Adam Møller]

Jeg tror ikke, det er uden betydning, at Danmark, som er et forholdsvis lille land, og som derfor ikke har fjender, som er respekteret og anerkendt ude i verden, sætter et eksempel, som sammen med andre lande kan være med til at virkeliggøre den drøm, som de fleste af os vel her i Folketinget, alle partierne, har haft vedrørende, hvad FN skulle udvikle sig til i fremtiden.

Også jeg var her i weekenden til det møde med NATO-parlamentarikere fra mange lande, som Socialdemokratiets ordfører, hr. Qvist Jørgensen, nævnte. Der var nogle af amerikanerne, der spurgte mig: Hvad gør I nu i Danmark, når I vil have denne internationale brigade? Hvordan fortæller I vælgerne og overbeviser den danske befolkning om det rigtige i denne nye forsvarspolitik: at sende danske styrker til udlandet, også til steder, hvor der er krigshandlinger i gang?

Det prøvede jeg så at forklare. Det var noget med, at Danmark jo ikke i fremtiden kan »hygge sig i smug«, som vi måske kunne tidligere. Det, der sker ude i verden, har også stor indflydelse på og betydning for det, der sker i Danmark. Krigen i Jugoslavien har jo medført 3 millioner flygtninge; et ganske stort antal af dem er kommet til Danmark, som de er kommet til andre lande. Tænk, hvad der ville ske, hvis vi fik den tilsvarende situation i Rusland! Så ville det jo ikke være 3 millioner, men 30 eller 40 millioner mennesker, der var på flugt.

Jo, situationen i verden har også betydning for os, og derfor må det være rigtigt, at Danmark også søger at yde en indsats for at forhindre, at den slags situationer opstår.

Det kan heller ikke være rigtigt, at Danmark kører på frihjul i FN forstået på den måde, at hvis vi har nogle holdninger og nogle idealer, hvis vi stemmer for resolutioner om, at der skal ydes en indsats rundt omkring i verden, så må vi selvfølgelig også – i forhold til den størrelse, vi nu har – være villige til at påtage os vores del af byrderne.

Lad mig slutte dette afsnit med at sige, at jeg synes, det er vigtigt at få trukket disse synspunkter frem. Hvis ikke vi får baggrunden og ideen og tanken med at oprette denne internationale enhed udbredt til befolkningen, alle i befolkningen – også at det kan være farligere, end det har været hidtil, for det kan det, og det skal vi ikke skjule – og hvis ikke vi har en for-

ståelse i befolkningen for, hvorfor det er nødvendigt, så tror jeg, vi vil kunne risikere at komme i utrolig store vanskeligheder den dag, nogle af disse enheder kommer i kamphandlinger, og hvor vi får dræbte eller sårede.

Vi skal altså vide meget nøje, hvad vi gør. Jeg synes, det er rigtigt, hvad vi foretager os, men vi skal også være klar over, hvad konsekvenserne kan blive.

Og så lidt om de tre forslag.

Det første forslag, B 1, om etablering af en dansk international brigade, kan vi tilslutte os. Der er jo sket utrolig meget i den sikkerhedspolitiske situation; det har en af de tre socialdemokratiske ordførere også været inde på, så det skal jeg springe over. Men prøv at tænke 3 år tilbage: Hvem drømte da om, at der i disse timer skulle rulle danske kampvogne ind nede i Bosnien, som skal være med til at forsvare et sikkert område i Tuzla og forhindre, at der dør mennesker dér? Jo, det er en ny situation.

Jeg er selvfølgelig helt enig i, at det skal være på mandat fra FN eller CSCE, hvis vi sender brigaden eller dele af den ud.

Vi er meget tilfredse med, at brigaden skal kunne løse tre opgaver: deltage i det nationale forsvar, deltage i NATO's reaktionsstyrker og også kunne deltage i opgaver for FN eller CSCE.

Med hensyn til at etablere en ordning, så også kvinder kan gøre tjeneste i den ny brigade, er vi helt enige, og vi vil gerne spørge, om forsvarsministeren kan røbe nogle af de tanker og ideer, han har om, hvordan man vil bygge dette system op. Men grundtanken er vi ganske enige i; det må vi skabe en mulighed for.

Med hensyn til finansieringen er det klart, at etablering og drift i 1993 og 1994 skal holdes inden for forsvarsbudgettets rammer, medmindre alle seks partier er enige om noget andet. Det vil vi dog gerne være med til at drøfte, hvis der er stemning for at øge rammerne i de to år. Men vi skal også være klar over, at før brigaden er klar til indsættelse i sine planlagte opgaver og kan løse disse på en effektiv og for personellet så sikker måde som muligt, kræver det, at der bliver tilført ganske betragtelige økonomiske midler i årene efter udløbet af det nuværende forsvarsforlig. Det drejer sig vel om et beløb på op imod 2 mia. kr.

Det Konservative Folkeparti har den holdning, at disse midler skal stilles til rådighed i